

UOHSX006ZMMX

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R251/2014/VZ-9475/2015/321/OHo

Brno 17. dubna 2015

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 9. 7. 2014, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 11. 7. 2014, který podal navrhovatel -

- společnost **Ostravské opravny a strojírny, s.r.o.**, IČO 46581979, se sídlem Na Valše 237/21, 702 00 Ostrava – Přívoz, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 16. 5. 2014 Mgr. Karlem Ležatkou, advokátem, ev. č. ČAK 9721, IČO 66254418, se sídlem 28. října 1610/95, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava,

a jehož dalšími účastníky jsou zadavatel -

- společnost **ČD Cargo, a.s.**, IČO 28196678, se sídlem Jankovcova 1569/2c, 170 00 Praha 7 – Holešovice a

vybraný uchazeč -

- společnost **Legios Loco a.s.**, IČO 29153492, se sídlem Karla Engliše 3201/6, 150 00 Praha 5 – Smíchov,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S435/2014/VZ-14066/2014/521/HKu ze dne 3. 7. 2014, jímž bylo zastaveno správní řízení ve věci veřejné zakázky s názvem „**Zajištění revizních oprav NV ř. Eas 11**“ zadávané formou jednacního řízení s uveřejněním, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 29. 9. 2013 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 30. 9. 2013, pod ev. č. 368329 a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 3. 10. 2013 pod ev. č. 2013/S 192-331843,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ust. § 90 odst. 5 téhož zákona a na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S435/2014/VZ-14066/2014/521/HKu ze dne 3. 7. 2014

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel - společnost ČD Cargo, a.s., IČO 28196678, se sídlem Jankovcova 1569/2c, 170 00 Praha 7 – Holešovice (dále jen „**zadavatel**“) odeslal podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ do Věstníku veřejných zakázek dne 29. 9. 2013 oznámení o veřejné zakázce, zadávané formou jednacímho řízení s uveřejněním, s názvem „Zajištění revizních oprav NV ř. Eas 11“ (dále jen „**veřejná zakázka**“), které bylo uveřejněno dne 30. 9. 2013 pod ev. č. 368329, a které bylo v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 3. 10. 2013 pod ev. č. 2013/S 192-331843.
2. V zadávací dokumentaci bylo v čl. 11 – Požadavky na způsob zpracování nabídkové ceny uvedeno následující:

„Dodavatel je povinen uvést celkovou nabídkovou cenu absolutní částkou v Kč bez DPH v následujícím členění:

Předmět	Celková cena v Kč bez DPH
Maximální možná cena za provedení všech prací Rev oprav v případě provedení Rev oprav v maximálním nezávazném množství (bez DPH)	dle přílohy č. 1 vzorové rámcové Smlouvy o dílo
Celková cena za provedení SOP v Kč v případě provedení Rev oprav v maximálním množství (bez DPH)	dle přílohy č. 2 části I. vzorové rámcové smlouvy o dílo

¹ Pokud bude v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu § 26 zákona v návaznosti na § 158 odst. 1 a 2 zákona, není-li uvedeno jinak

Celková cena za provedení PZD v případě provedení Rev oprav v maximálním množství (bez DPH)	dle přílohy č. 2 části II. vzorové rámcové smlouvy o dílo
Celková nabídková cena v Kč bez DPH	

Předpokládaný počet (výskyt) jednotlivých souvisejících opravárenských prací (SPO) a prací na zhodnocení dílů (PZD) je určen dle předchozích zkušeností zadavatele, je orientační a slouží pouze pro výpočet nabídkové ceny.“

3. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) příslušný podle § 112 zákona k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 26. 5. 2014 návrh navrhovatele – společnosti Ostravské opravny a strojírny, s.r.o., IČO 46581979, se sídlem Na Valše 237/21, 702 00 Ostrava – Přívoz, ve správním řízení zastoupené na základě plné moci ze dne 16. 5. 2014 Mgr. Karlem Ležatkou, advokátem, ev. č. ČAK 9721, IČO 66254418, se sídlem 28. října 1610/95, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava (dále jen „**navrhovatel**“) na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele v předmětné veřejné zakázce. Navrhovatel spolu s návrhem složil na účet Úřadu kauci ve výši 100 000 Kč. Usnesením č. j. ÚOHS-S435/2014/VZ-11827/2014/521/HKu ze dne 9. 6. 2014 (dále jen „**usnesení o kauci**“) byl navrhovatel vyzván k předložení dokladu o složení doplatku kauce ve výši 874 100 Kč. Dne 12. 6. 2014 navrhovatel podal rozklad proti usnesení o kauci, který byl rozhodnutím č. j. ÚOHS-R199/2014/VZ-27402/2014/321/OHo ze dne 23. 12. 2014 (dále jen „**předchozí rozhodnutí o rozkladu**“) zamítnut a usnesení o kauci jím bylo potvrzeno.

II. Napadené rozhodnutí

4. Úřad dne 3. 7. 2014 vydal rozhodnutí č. j. ÚOHS-S435/2014/VZ-14066/2014/521/HKu, kterým zastavil správní řízení, neboť s podáním návrhu nebyla složena kauce ve výši podle § 115 odst. 1 zákona, a to ani v dodatečné lhůtě.
5. Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že v šetřeném případě bylo možné stanovit nabídkovou cenu navrhovatele, a že nabídková cena navrhovatele, která byla předmětem hodnocení, nebyla stanovena pouze jako cena jednotková, nýbrž předmětem hodnocení byla celková nabídková cena (cena za celý objem plnění). Vzhledem k uvedeným skutečnostem tak dle Úřadu nebyly dány důvody pro složení kauce ve výši 100 000 Kč podle věty druhé § 115 odst. 1 zákona a navrhovatel byl povinen vzhledem k výši nabídkové ceny navrhovatele, která byla předmětem hodnocení, podle § 115 odst. 1 zákona ve spojení s § 114 odst. 3 zákona s podáním návrhu složit kauci ve výši 974 100 Kč (tj. 1 % z nabídkové ceny navrhovatele zaokrouhlené na celé Kč).
6. Vzhledem k tomu, že navrhovatel doklad o složení doplatku kauce nepředložil v usnesení o kauci dodatečně určené lhůtě, nedodržel tak zákonem stanovenou podmínku pro podání návrhu na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, a proto Úřad rozhodl podle § 117a písm. b) zákona o zastavení správního řízení.

III. Námitky rozkladu

7. Dne 11. 7. 2014 Úřad obdržel rozklad navrhovatele ze dne 9. 7. 2014. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 4. 7. 2014. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.
8. V rozkladu navrhovatel namítá, že výše kauce, kterou byl povinen složit, činila pouze 100 000 Kč, neboť nabídková cena, která byla předmětem hodnocení, byla stanovena jako jednotková cena za jednotku plnění. Byla přitom odvozena od předpokládaného (maximálně možného) množství jednotek, které mohou, ale také nemusí být, v rámci plnění veřejné zakázky realizovány. Právní závěr v napadeném rozhodnutí, že předmětem hodnocení byla celková nabídková cena navrhovatele a tudíž měla být kauce zaplácena ve výši 1% z této ceny, považuje navrhovatel za nesprávný.
9. Navrhovatel uvádí, že celková nabídková cena je stanovena součtem tří cen, kdy každá z takovýchto cen je při zadávání rámcové smlouvy stanovena jako jednotková cena za jednotku plnění. Napadeným rozhodnutím tak dle navrhovatele nebylo vzato v potaz, že plnění vybraného uchazeče bude realizováno na základě rámcové smlouvy, kdy jednotlivá dílčí plnění budou realizována na základě jednotlivých dílčích požadavků zadavatele. Napadené rozhodnutí dle navrhovatele ani nijak neodůvodňuje použití ustanovení § 115 odst. 1 věty první zákona, když se zjevně jedná o případ, na který výslovně pamatuje § 115 odst. 1 věty druhé zákona.
10. Napadené rozhodnutí tak dle navrhovatele kromě své vnitřní rozpornosti (způsobující jeho nepřezkoumatelnost) odporuje rovněž zásadě transparentnosti a je v rozporu s ustanovením § 115 odst. 1 věty druhé zákona.

Závěr rozkladu

11. Navrhovatel navrhuje napadené rozhodnutí pro svoji nezákonnost zrušit a neprodleně přistoupit k projednání návrhu navrhovatele, zejména pak té jeho části, kde se navrhuje vydání předběžného opatření.

IV. Řízení o rozkladu

12. Úřad neshledal důvody pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

Vyjádření zadavatele

13. Vyjádření k rozkladu datované 16. 7. 2014 Úřad od zadavatele obdržel dne 21. 7. 2014. Zadavatel v něm odkazuje na své předchozí vyjádření, vyjadřuje se k nabídkové ceně a neztotožňuje se s navrhovatelovou tezí o důvodnosti aplikace druhé věty § 115 odst. 1 zákona.

Stanovisko předsedy Úřadu

14. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, jsem podle § 89 odst. 2 téhož zákona napadené rozhodnutí a řízení, jež jeho

vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k níže uvedenému závěru.

15. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím č. j. ÚOHS-S435/2014/VZ-14066/2014/521/HKu ze dne 3. 7. 2014 zastavil správní řízení, neboť nebyla složena kauce ve výši podle § 115 odst. 1 zákona, postupoval správně a v souladu se zákonem a správním řádem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se v plné míře ztotožnil.

V. K námitkám rozkladu

16. Námitky rozkladu kopírují námitky, které navrhovatel uplatnil i v řízení o rozkladu proti usnesení o kauci. Navrhovatel tedy především nesouhlasí se závěrem Úřadu, že byl při uhrazení kauce povinen postupovat podle § 115 odst. 1 věty první, ale že měl zaplatit kauci pouze ve výši 100 000 Kč, což odpovídá aplikaci věty druhé uvedeného ustanovení. Ač se Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí k určení výše kauce vyjadřuje, podstata napadeného rozhodnutí spočívá ve skutečnosti, že návrh na přezkoumání úkonů zadavatele musí dle § 114 odst. 3 zákona, kromě obecných náležitostí podání dle správního řádu, obsahovat mimo jiné i doklad o složení kauce podle § 115 zákona. Navrhovatel byl po podání návrhu vyzván k doplnění jeho náležitostí, konkrétně k předložení dokladu o doplacení kauce v dodatečné lhůtě. Navrhovatel ani v této lhůtě náležitosti návrhu, tak jak mu bylo uloženo usnesením o kauci, nedoplnil, což v rozkladu nijak nerozporuje. Není tedy sporu o tom, že navrhovatel svou povinnost ani v dodatečné lhůtě určené v usnesení o kauci nesplnil.
17. Na tomto místě bych se nad rámec námitek rozkladu (které věcně nesměřují proti napadenému rozhodnutí) vyjádřil k procesní stránce správního řízení, neboť jak v rozkladu zadavatel uvádí, před jeho podáním nebylo rozhodnuto o rozkladu proti usnesení o kauci. Správní řád ale nijak neomezuje možnosti rozhodování odvolacího správního orgánu v řízení o rozkladu ve vazbě na vydání či na nabytí právní moci jiných rozhodnutí ve věci, a to ani ve vazbě na vydání meritorního rozhodnutí ve věci. Pokud odvolací správní orgán zruší či změní některé z úkonů upravujících vedení řízení, mohlo by to samozřejmě eventuálně mít i takový důsledek, že následně vydané, a třeba i pravomocné meritorní rozhodnutí ve věci, by mohlo přestat mít oporu ve zjištěném stavu věci či ve svém odůvodnění. V takovém případě by se meritorní rozhodnutí eventuálně stalo nabytím právní moci rozhodnutí o rozkladu proti úkonu upravujícímu vedení řízení nezákonným a byl by dán předpoklad jeho zrušení v přezkumném řízení z moci úřední podle § 94 a násl. správního řádu. V takovém případě by pak k provedení přezkumného řízení mohl dát podnět i navrhovatel, resp. kterýkoli účastník správního řízení. Tato procesní eventualita však sama o sobě nevytváří překážku dalšího vedení správního řízení Úřadem, a to třeba i v podobě vydání meritorního rozhodnutí ve věci. Z výše uvedeného je tedy patrné, že není a priori nesprávným postupem, pokud Úřad vydal meritorní rozhodnutí před nabytím právní moci úkonu upravujícího vedení řízení.
18. Z hlediska zákonnosti je pak nutné vycházet z ustanovení § 76 odst. 5 správního řádu, podle něhož nemá odvolání proti usnesení odkladný účinek a toto ustanovení správního řádu je aplikovatelné i na řízení o rozkladu, když podle § 152 odst. 4 správního řádu nevylučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání. Rozklad podaný proti usnesení k provedení úkonu tedy neměl odkladný účinek, a Úřad proto neměl žádnou zákonnou překážku dalšího vedení správního řízení včetně vydání napadeného rozhodnutí

ve věci. Postup Úřadu, který vyústil vydáním napadeného rozhodnutí, tedy byl v souladu se správním řádem i zákonem.

19. Pro pak úplnost dodávám, že dne 29. 12. 2014 nabylo právní moci rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R199/2014/VZ-27402/2014/321/OHo, ze dne 23. 12. 2014, kterým bylo rozhodnuto o rozkladu podaném navrhovatelem proti usnesení o kauci, a to tak, že bylo toto usnesení potvrzeno a podaný rozklad zamítnut. Vzhledem k této skutečnosti tedy nedošlo k naplnění hypotetické situace nastíněné výše, kdy by bylo meritorní rozhodnutí stíženo vadou pro rozpor v odůvodnění nebo ve zjištěném stavu věci na základě zrušení předchozího úkonu upravujícího vedení řízení.
20. Vzhledem k výše uvedenému jsem tak neshledal, že by bylo správní řízení stíženo vadou nezákonnosti procesního postupu. K námitkám z rozkladu navrhovatele, které však věcně nenapadají předmět napadeného rozhodnutí, jímž bylo zastavení správního řízení pro existenci vad návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele, pak rovněž nad rámec uvádím následující.
21. Nosná námitka rozkladu navrhovatele spočívá v tvrzení, že nabídková cena, která byla předmětem hodnocení, byla při zadávání rámcové smlouvy na veřejnou zakázku stanovena pouze jako cena za jednotku plnění. Navrhovatel vychází ze skutečnosti, že nabídková cena byla odvozena pouze od předpokládaného a přitom maximálně možného množství jednotek plnění.
22. K této námitce konstatuji následující. Ustanovení § 115 odst. 1 věty první zákona stanoví, že s podáním návrhu je navrhovatel povinen složit kauci ve výši 1% z nabídkové ceny navrhovatele za celou dobu plnění veřejné zakázky, nejméně pak ve výši 50 000 Kč, nejvýše ve výši 2 000 000 Kč. Ustanovení § 115 odst. 1 věty druhé zákona pak stanoví, že v případě, že není možné stanovit nabídkovou cenu navrhovatele, nebo že nabídková cena, která je předmětem hodnocení, je při zadávání rámcové smlouvy stanovena pouze jako cena za jednotku plnění nebo v případě návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy, je navrhovatel povinen složit 100 000 Kč.
23. Z relevantních částí uvedeného ustanovení je zřejmé, že kauci ve výši 100 000 Kč navrhovatel skládá pouze, pokud není možné stanovit nabídkovou cenu, nebo když nabídková cena, která je předmětem hodnocení, byla stanovena pouze jako cena za jednotku plnění. Jak však vyplývá ze správního spisu a z dokumentace o veřejné zakázce, navrhovatel svou nabídkovou cenu určil, čili nemohlo dojít k naplnění první z hypotéz právní normy. Pro naplnění druhé možné hypotézy je nutné, aby nabídková cena, která je předmětem hodnocení, byla při zadávání rámcové smlouvy stanovena pouze jako cena za jednotku plnění. Z požadavků zadavatele na způsob zpracování nabídkové ceny je zřejmé, že předmětem hodnocení není cena za jednotku plnění, ale cena, jež vznikla součtem několika dílčích položek. Každá z těchto položek má jinou „váhu“ v souvislosti s četností jednotlivých činností, jež v sobě zahrnuje. V tomto smyslu je z příloh rámcové smlouvy zřejmé, že například výměnu bočních dveří zadavatel předpokládá s vyšší četností (4,00), než třeba dodávku nového táhlového háku (0,16). Jednotkové ceny, které jsou pro jednotlivé položky určeny tak jsou pro výslednou hodnotu přepočítány pomocí koeficientu, jenž zohledňuje zadavatelovy předpokládané potřeby, jinak řečeno, každá jednotková cena nemá stejnou váhu. Výsledná nabídková cena, která je předmětem hodnocení, je tak sumou součinů cen za jednotku

plnění a jejich předpokládaným počtem výskytů, tedy cenou za celkový poptávaný objem plnění.

24. Z rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Ca 11/2009-46 ze dne 2. 9. 2010 vyplývá, že z konstrukce nabídkové ceny musí vyplývat i způsob výpočtu kauce, neboť ta je dána právě nabídkovou cenou. Nabídka navrhovatele pak obsahovala nabídkovou cenu, kterou navrhovatel konkrétně a přesně určil shora uvedeným výpočtem, když podával svou nabídku a právě od ní tak musí být odvozen i způsob vypočtení kauce. Z výše uvedeného pak vyplývá, že nabídkovou cenu bylo možné stanovit a že i když se jedná o rámcovou smlouvu, tak nabídková cena nebyla stanovena pouze jako cena za jednotku plnění. Hypotéza § 115 odst. 1 věty druhé zákona tak nemohla být naplněna a navrhovatel nemohl jednat podle její dispozice, tj. složit na účet Úřadu kauci toliko ve výši 100 000 Kč.
25. Pro úplnost dodávám, že termín nabídkové ceny byl vysvětlen Krajským soudem v Brně v rozsudku sp. zn. 62 Ca 18/2006 ze dne 31. 8. 2009 již za působnosti předchozího zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách a to tak, že *„nabídkovou cenou je cena, za kterou se uchazeč ve své nabídce zavázal realizovat předmět plnění veřejné zakázky.“*
26. Navrhovatel dále namítá, že nabídková cena je odvozena od pouze předpokládaného množství jednotek, které mohou, ale také nemusí být v rámci plnění veřejné zakázky realizovány. K této námitce konstatuji, že je pro způsob výpočtu kauce zcela bezvýznamná. Reálnou možnost nesplnění celého závazku zákon nijak nezohledňuje. Uchazeč, jenž svou nabídku předkládá, naopak musí počítat se situací, kdy bude zadavatel požadovat veškeré plnění, které si ve smlouvě vymínil, neboť na úplné splnění uzavřeného závazku má plné právo. Zadavatel si totiž takto konstruovanou rámcovou smlouvou zajišťuje, že se o veřejnou zakázku bude ucházet pouze uchazeč, jenž svými technickými, kapacitními a ekonomickými schopnostmi bude schopen plně vyhovět potřebám zadavatele.
27. K další námitce navrhovatele, že Úřad nepřihlížel ke skutečnostem uvedeným v návrhu, konstatuji následující. Z návrhu je patrné nepochopení ust. § 115 odst. 1 zákona navrhovatelem a Úřad neměl povinnost se k chybným úvahám navrhovatele vyjadřovat. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že Úřad aplikoval větu první výše uvedeného ustanovení, přičemž skutkový stav případu – tedy situace, kdy nabídková cena, koncipovaná jako výsledná suma za celý objem poptávaného plnění, byla navrhovatelem určité a srozumitelně stanovena – nedával Úřadu možnost postupovat podle věty druhé ust. § 115 odst. 1 zákona. Jak již bylo uvedeno výše, všechny předpoklady k postupu podle věty první § 115 odst. 1 zákona byly naplněny a vzhledem k tomu, že Úřad uvedl, na základě jakých podkladů ke svému závěru dospěl, bylo nadbytečné, aby odůvodňoval, proč nelze pro výpočet kauce aplikovat normu, jež se uplatní teprve v případech, kdy nelze postupovat podle věty první § 115 odst. 1 zákona.
28. Rovněž s námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí se tudíž nemohu ztotožnit. Úřad v napadeném rozhodnutí uvedl na základě jakých podkladů zjistil nabídkovou cenu navrhovatele, podle které si měl navrhovatel v souladu se zákonem vypočítat výši kauce. Tyto závěry pak nebyly nijak rozporné a je z nich zřejmé, že celková nabídková cena nebyla stanovena součtem tří cen jednotkových, jak uvádí navrhovatel. Zároveň pak Úřad uvedl, jakou částku navrhovatel na účet Úřadu poukázal, jaká mu byla stanovena lhůta k předložení dokladu o jejím doplacení a že byl o důsledcích nesplnění své povinnosti navrhovatel řádně

poučen. V situaci, kdy doklad o složení kauce předložený navrhovatelem spolu s návrhem neprokazoval, že byla na účet Úřadu převedena celá částka, již byl podle zákona navrhovatel povinen složit s ohledem na výši jeho nabídkové ceny, je odůvodnění napadeného rozhodnutí, obsahující rovněž data podstatná pro určení lhůty, ve které měl navrhovatel náležitosti svého návrhu dodatečně doplnit, zcela adekvátní pro jednoznačnost a přezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.

29. Na závěr rozkladu navrhovatel namítá porušení zásady transparentnosti, k čemuž uvádím, že zásady stanovené v § 6 zákona se týkají zadávání veřejných zakázek v režimu podle zákona, přičemž Úřad při své rozhodovací činnosti postupuje podle správního řádu a v něm stanovených zásad správního řízení. Tvrzení, že by napadené rozhodnutí mohlo jakkoli odporovat zásadě transparentnosti je tak nesprávné, jelikož zásada transparentnosti nepatří mezi zásady činnosti správních orgánů.
30. Vzhledem k výše řečenému pak uvádím, že jsem zákonnost napadeného rozhodnutí i řízení, jež jeho vydání předcházelo, přezkoumal v souladu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu, tedy i s ohledem na zásady, jež správní řád pro postup správních orgánů zakotvil, a dospěl jsem k závěru, že napadené rozhodnutí je v souladu se zákonem i se správním řádem. Úřad tím, že postupoval podle ust. § 115 odst. 1 zákona, postupoval správně, když v usnesení o kauci požadoval předložení dokladu o dodatečném složení kauce ve výši podle věty první uvedeného ustanovení zákona a jeho postup byl tudíž správný a v souladu se zákonem a skutkovým stavem případu. Napadeným rozhodnutím pak Úřad postupoval jediným možným způsobem vzhledem k situaci, kdy návrh navrhovatele neobsahoval doklad o složení kauce ve výši podle § 115 zákona a navrhovatel tento nedostatek neodstranil ani v dodatečné lhůtě stanovené Úřadem.

Závěr

31. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro změnu nebo zrušení napadeného rozhodnutí z důvodů uvedených v rozkladu.
32. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. ČD Cargo, a.s., Jankovcova 1569/2c, 170 00 Praha 7 - Holešovice
2. Mgr. Karel Ležatka, advokát, 28. října 1610/95, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava
3. Legios Loco a.s., Karla Engliše 3201/6, 150 00 Praha 5 – Smíchov

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy